

Žvejui sportininkui svarbu gerai išstudijuoti jam žinomų upių bei upelių vietas, kuriose žuvis laikosi. Nuo to priklauso meškeriojimo sėkmė. Ilgų metų meškeriojimo praktika parodė, kad lašišinių veislės žuvis, pavyzdžiui, upėtakiai ir kiršliai, vasaros metu laikosi srauniuose ir šaltuose upeliuose, kurių vandenyse yra daugiau deguonies. Šių žuvų reikia ieškoti prie upės slenksčių, kur akmenuotas ar žvirgždėtas dugnas. Tik rugsėjo mėnesio pradžioje, kai vanduo visur atvėsta, jos plaukia į didesnes upes ir laikosi srauniuose vietose prie slenksčių. Meškeriotojas šias vietas turi gerai išbandyti ir pasižymėti savo užrašų knygelėje. Rugsėjo mėnesį museline geriausia yra gaudyti kiršlius, nes šiuo metu jie yra labai rajūs ir azartiškai ima masalą. Vasaros metu, kai vanduo upėse sušyla ir jose maudosi žmonės, kiršliai pereina į mažesnius, ramesnius upelius, kuriuose šaltesnis vanduo; todėl šiltomis vasaros dienomis jų reikia ieškoti mažose upėse, ištekančiose iš ežerų, apaugusių miškais bei krūmais. Upės gilumas kiršliams neturi reikšmės, nes praktika parodė, kad mažuose upeliuose prie slenksčių, kur vandens gylis ne didesnis kaip 25—30 cm, labai gausu kiršlių. Bet prie šių vietų reikia labai atsargiai prieiti, kad žuvis nepastebėtų.

Gaudymo laikas.

Kiršlius geriausia gaudyti nuo aušros iki 9—10 val. ryto. Po to keletą valandų būna visiškai «tylu» ir tik apie 13—14 valandą vėl pradeda intensyviai imti masalą, ir tai trunka iki 17 valandos. Vėliau, apie 20—21 val., masalą vėl pradeda imti. Kai kurie meškeriotojai mano, kad kiršliai ima masalą ir nakties metu. Patirta tik tiek, kad, gaudant strepečius vakare, jau sutemus, jie ima masalą gerai. Pavyzdžiui, vieną kartą teko žvejoti sutemus (nuo 23 val. iki 0 val. 30 min.). Per tą trumpą laikotarpį pagavau 68 (100—150 gramų svorio) strepečius. Tai rodo, kad žuvis ir naktį gerai kimba, ypač kai oras būna ramus ir vandens paviršiuje skraido įvairios muselės. Naktį žuvis nemato meškeriotojų ir žymiai drąsiau ima masalą; taip pat būna ir apsiniaukusių dienų.

Žvejai mėgstamiausiomis upėmis, kuriose sėkmingai gaudomi kiršliai bei upėtakiai, laiko Žeimeną, Merkį, Verknę, Širvintą, Šventąją (santakoje ir prie Upninkų), Siesartį, Nerį (jos aukštupyje) ir kt.

Gaudymo laikas ir vieta

Parašė zvejams.lt

Trečiadienis, 22 Vasaris 2012 21:27

Mažuose šaltuose upeliuose kiršlys bei upėtakis ima masalą nuo pavasario iki vėlyvo rudens, o Neryje prie Vilniaus šių žuvų būna tik rugsėjo pradžioje, kai vanduo atšąla ir upėje pasidaro ramu — niekas nesimaudo, neplauko baidarėmis bei valtimis. Neryje rudenį kiršliai ima masalą beveik iki lapkričio mėnesio pradžios. Jie laikosi daugiausia prie slenksčių.